

Dobrodružství Johna Cartera

1. Zlatokopové

Cartere, Tohle je zlato!!
Konečně, Powelle!
Prodám zlato a nakoupím co potřebujem, Johne
Šťastnou cestu, Jamesi! Budu zatím lovit
O pár hodin později...
Hrome! Indiánské stopy! Postili se za Powellem! Musím za ním...
Výstřel! Běž příteli!
Kristepane! Zabili ho!
Nenechám tě tady! Živého ani mrtvého!
Jeskyně! Snad jsem těm ďáblům zmizel. Tady si odpočinu a pohřbím Jamese...
Ne – teď nesmím usnout... .. to je ale... divná... vůně... Co se to... se mnou...
Uf! Bledé tváře už se nehýbají.
Snad je naše střely poslaly do věčných lovišť...
Zlý duch!!! Prchněme nebo zahyneme!!
Pozdě v noci...
Co je to? Indiáni...
Proboha! Spím či bdím? Tady leží mé tělo – a přeci žiji! Kde jsou indiáni? Musím pryč z této proklaté jeskyně! Potřebuji čerstvý vzduch...
Už je noc... a tam! Ano, to září Mars! Má touha, můj sen... je mi tak lehké – jako bych měl vzlétnout...

2. Na Marsu

Cože, slunce? Kde to jsem..? Ty podivné rostliny... Johne Cartere, vstaň – nejsi na zemi...!!!
Ouhá! Co to?! Skáču jako blecha! Snad nejsem na Marsu? Musím se porozhlédnout...
Takhle je to jistější... a tam! Nějaká stavba – a nikde nikdo!
No tohle?! Líheň! Zelení a čtyřruční mart'ani?! Hrome! Někdo se blíží!! Pozdě...!!
Hm, nevypadají právě přátelsky... musím zmizet...
A co teď pánové?
Daleko jsem jim neutekl. Ale tenhle teď odložil zbraně... – mám snad jít s nimi?
John Carter se stal jakýmsi „svobodným“ zajatcem divokých tharků, obyvatelů opuštěných měst ve vyschlých mart'anských mořích. Samozřejmě, že tohle zprvu Carter nevěděl a tak byl připraven na vše...
Zdá se, že jsme u cíle – nějaké město.
Konečně oděv! Ale co ta – snad – dáma a ono příšerné zvíře že by moji strážci?
Sola – o – Woola
Zřejmě jsem na audienci u náčelníka
Cože mám skákat? Prosím!
Sak – sak
... ale jednou to stačí, panové!
Oách
Po audienci ve vykázané komnatě...
Á, Sola! Opravdu včas – mám hlad. Měl bych se naučit jejich řeči.
Stmívá se... že bych se porozhlédl? Musím oknem, jinak téhle potvoře neuniknu...

3. Mezi Tharky

Sláva, jsem venku! Trochu si to kolem prohlédnu.
Zdá se, že jde někdo za mnou! Zmizím tady uvnitř...
Vida – aspoň nějaká zbraň! A teď se podívám, jestli je vzduch, čistý...
Proklatě! Co je to za bestii?
Ach, Woola! Ta milá bestie mne vyslídila v pravý čas!
Tu máš, přišero!
Chudáku, Woolo! Ta přišera tě málem zabila... a vida, strážce!
K čertu! Nezapíjejte to věrné zvíře!
Pomůžeš mi ho vyléčit, Solo?
Ao, Woola
V příštích dnech se Carter začal pilně učit mart'anské řeči – Sola mu byla dobrou učitelkou.
Jednoho dne mu oznámila...
Pojedeme k našim inkubátorům, pro děti, připravte se!
Cožpak matky, poznají své děti?
Ano, ženy Tharků si vyberou děti, které vychovají – takový je zákon. Naše inkubátory jsou v pustých končinách chráněny před nepřáteli. Ó, bude velká slavnost dětí...
Poplach! Kryjte se!
Co se to děje, Solo?
To je vzdušná eskadra rudých mart'anů, našich nepřatel!
Strhla se nelitostná bitva...

4. Princezna z Helia

Po hodinovém boji zbytky eskadry rudých odlétly...
Na bojišti zůstalo jen jediné letadlo – spíše hořící vrak hnaný větrem k městu. Horda zelených se k němu vrhla jako hejno supů a sápala se na palubu, kde čekala bohatou kořist...
Odstupte! Jsem Dejah Thoris, princezna z Helia.
Oách! Slyšíte, bojovníci? Dcera jeddaka Helia je skvělou kořistí Tharků!
Jak to, Solo, ta žena vypadá pozemsky?!
Je z rasy rudých, kteří obývají skvělé město Helium daleko na jihu. Její otec Mors Kajak je velký jeddak
Odved' zajatou k Lorqusu Ptolemovi k výsledku
Ao – ao
Co přivedlo vaši eskadru do kraje Tharků?
Byla to vědecká výprava! Vy jste nás zákeřně přepadli!
Ach, ty lotře! Biješ ženu – a zřejmě mluví pravdu!
Jeddaku Tharků, umlč ji, uráží nás!
Tohle tě snad poučí!
Tak pojď, já se tě neleknu!
Pozor, Johne Cartere, je nebezpečný šermíř!
Tu máš
Zhyň!
Kdo jste? Ač podobný rudým, jste přece jiný – a k tomu Tharkske odznaky...
Jsem také zajatcem, Dejah Thoris! Pocházím z planety země – jmenuji se John Carter
Johne Cartere, to je vaše kořist – stal jste se jedním z našich náčelníků.
Nemohl jsem jinak – on by zabil mne, Tars Tarkasi!

5. Znovu o život

Tars Tarkasi, jak vlastně ovládáte thoaty, když nemáte uzdy?
Řídíme je telepaticky silou své vůle – anebo ranou za uši. Jsou velmi divocí, Cartere
Zkusím to po naše – no, klid...
Během několika dnů zkrotil Carter své thoaty nejen silou, ale i vlídným zacházením...
Jsem šťasten, Dejah, že vás opět vidím
Ó, veliký bojovníku! Krotiteli thoatů, učitelé tharků - za několik dní budeme u cíle...
Druhý den ráno...
Dobré jitro, Dejah! Co to?! Kdo vás připoutal?!
Sarkoja, Johne!
Tars Tarkasi, pusťte Dejah!
Na cestě můžete uprchnout, ale bez Dejah to neučiníte
Máte pravdu příteli
Dejte si pozor, Johne, stará Sarkoja cosi kuje se zadem
Děkuji, Solo, dám si pozor
Později při odpočinku
Zade! Proč bijete mého thoata?
Pošlu tě do náruče bohyně Issus! Dejah Thoris patří Tharkum!
Rád tě poučím, Zade, o síle svého meče! Jsi prý dobrý šermíř
Proklatě, ta stará ďáblice Sarkoja mě oslepila...
Zemřeš se mnou, princezno! Cha-chá!
Za to tě zabiju, Sarkojo!
Proboha, Dejah, pomoc, Solo!
Zhyň, prokletý!
Ale ty půjdeš se mnou, Zade!
Zad padl mrtev – Carter omdlel...
Sotva se zotavil – spěchal k Dejah...
Solo, je živa?
Jen omdlela, neboť myslela, že jste mrtev!
Ach, můj vládče, jste živ? Díky sole žiji...
Zanedlouho nato dorazila výprava do hlavního města Tharků. Tady se mělo rozhodnout o osudu obou zajatců. Jaký asi bude?
Buď zdráva, Solo! Jaké zprávy nám přinášíš?
Jeddak Tal Hajus rozhodl, že budete při výročních hrách předhozeni v areně divokým psům...
Pak nám zbývá jediné – uprchnout ještě dnes v noci! Připravím thoaty a ty, Solo, pojd' s námi. V Héliu ti bude lépe...

6. Na útěku

Čeká na ně na konci města, Sarkoja to řekla!
Ah, ta ďáblice nás zradila! Musím najít Dejah a Solu nebo jsou ztraceny...
Pustý dvůr! Tady vám bude dobře nez přivedu princeznu.
Dům Dejah Thoris byl však střežen. Carter se ale tajně vyšplhal k oknu.
Princezna je u Tal Hajuse. Jeho zabijete, až se vrátí – a on přijde!
Zanedlouho vnikl Carter do Tal Hajusova paláce...
Přiveďte ty ženy a nechte hne s nimi o samotě. Trochu se pobavím...
Grr! Tohle zaplatíš životem, starý zbabělče!
Stane se, ó, jeddaku Tharků

Princezno Helia, nechci výkupné – ale vás. A pak budete mučena a vás. A pak budete mučena a váš děd, jeddak Helia zemře žalem! Cha-chá! Pojd'te...
Zadržte, Cartere! Tal Hajus patří mně! Prchněte raději, zdržím pronásledování!
Díky, Tars Tarkasi!
Obelstíme je – pojedeme teď opačným směrem!
Dluh Hélie je obrovský, ať unikneme nebo zahyneme, Cartere!
Spěchejme, dokud je tma!
Po několika dnech uprchlíci poznali, že zabloudili. Došly jim zásoby a thoati zemdlieli...
Ó, Issus! Vidím hordu bojovníků...
Dejah, prchněte se solou k horám. Zadržím je...
Ned pustím vás, Johne Cartere. Zemru s vámi...
Bohové vědí, že nechci odejít!
Jáse k vám vrátím, Dejah! Věřte!
Vystřelím zásobník a pak se pokusím utéci. Snad mi mé skoky pomohou...
Poslední rána – a zbývá útěk...
K čertu! Zatracený kořen!
A to je konec...

7. Zajatcem Warhoonů

Už ses probral? Jsem jeddak Warhoonů, Dak Kova! Kdo jsi ty? Máš odznaky Tharků, ale bílou pleť a neobvykle skáčeš...
Tharkové mne nazývají Dotar Sojat! To ti musí stačit!
Oa! Uvidíme o velkých hrách!
Když dorazila horda do města...
Zanedlouho přibyl další vězeň. Byl rudé pleti jako Dejah Thoris...
Kdo jste? Je tady příliš temno.
John Carter, přítel rudých z Helia!
Neznám vás, ale chci věřit! Jsem Kantos Kan, letec z výpravy, která hledala Dejah Thoris. Můj letoun byl Warhoony sestřelen...
Carter řekl Kanovi vše co věděl o Dejah. Letec posílil jeho naděje na princeznu záchranu. Zato jejich naděje byly malé. O velkých hrách čekala svoboda jen na nejstatečnější – vítěze všech zápasů. V den her se amfiteátr zaplnil. V klecích čekali zajatci i divoká zvířata. Začínal boj o život...
John Carter vítězil a šťastně ubil i divokého calota...
Kantos Kan po řadě soubojů zabil posledního protivníka tím, že hodil meč jako kopí přímo do jeho srdce
Pozdě večer stanuli proti sobě oni dva – vítězové všech dosavadních soubojů...
Přece vás nezabiji, Cartere!
Protáhněte souboj – už se šerí. Pak mne jako zabijete – snad se zachráníme!
Konečně nastala vhodná chvíle...
Vítěz Kantos Kan, žádá jeddaka o svobodu!
Zákony Warhoonů jsou spravedlive! Jdi! Končím velké hry!
V horách za městem Carter marně čekal na Kantos Kana. Vydal se tedy sám na cestu k Helio, kde snad už čekala i Dejah Thoris. Po několika dnech dorazil vyhladovělý k záhadné stavbě.
Je to marné, snad tam ani... a přece...
Kdo vlastně jste? Vidím odznaky Tharků, tělo rudých, ale pleť bílou...
Halo! Kde jste? Umírám hladu... Jsem přítel rudých...
To vy?!

Ano, já! Vidím vše – i vaše srdce, mozek, orgány... jen vaše myšlenky ne! Proto nejste z Barsoomu, neboť i ty bych pak vyčetl. To zatím stačí – najezte se!

8. Letcem v Zodanze

Tyto stroje, koncentrují devátý sluneční paprsek – základ Barsoomské atmosféry
A co když sem někdo vnikne?
Nesmí se dovědět tajemství telepatického klíče
Stanice je neprostopupně uzavřena... ale je čas jít spát!
Děkuji vám, jsem opravdu unaven!
Hrome! O čem to přemýšlí?! Musím dát pozor!
Uprostřed noci...
Nemýlil jsem se! Musím prchnout – štěstí, že znám telepatický klíč...
Než strážce poznal svůj omyl, podařilo se Carterovi proniknout branami stanice na svobodu.
Zamířil na jih k Heliu. Cestou míjel farmy rudých. Jednou...
Stůjte, cizince! Kam jdete?
Nejsem ozbrojen uprchl jsem Warhoonům a jdu do Helia
Jak to? Vy nevíte...
... že Zodanga válčí s Heliem?
Nuže, jsem znovu zajatcem!
Nikoliv – jsme proti válce!
Carter našel přátele. Řekl jim vše a oni mu poradili, aby si obarvil plet' a šel do Zodangy. Snad se doví o Dejah Thoris.
Carter dorazil do Zodangy...
Hrome! Kantos Kane!
U Issus, tiše! Kdo jste?
Jakže? John Carter! Kde jste změnil barvu kůže?
A kde vy se tady berete?
Až jinde...
Kantos Kan byl na vyzvědách. Princ Sabu Than se pry zmocnil Dejah Thoris. Stane – li se jeho ženou skončí válka. Helium však ultimatum nepřijalo...
Musíme najít princeznu
Jdu s vámi, Kane!
Vstoupil jsem tady do letectva. Pomohu vám udělat zkoušku a naučím vas léat. Bude se to hodit...
Plán se povedl. Po několika dnech Carter poprvé odstartoval.
Hrome! Tři zelení na rudého? A je to letec...
Díky, statečný letče! Přišel jste v pravý čas!
Jsem synovec Than Kossise, jeddaka Zodangy! Navrhnu vás do strycovy gardy!
Díky za prokázanou čest!

9. Setkání s Dejah

Odtud budete střežit jeddakovu komnatu! Jeho život je příliš cenný!
Splním rozkaz!
Zanedlouho...
Čemu vděčí Than Kossis za návštěvu Dejah Thoris?
Ukončete válkus Heliem a budu Sabu Thanova. Snad mě opravdu miluje Cože?!
Ach, miluji vás, Dejah! Otče, ukončete válku!
Uvidíme synu...

Ne, tomu musím zabránit musím mluvit s Dejah.
Carter sledoval Dejah až do jejích komnat, ale u vchodu stála stráž...
Jdu od Than Kossise k dejah Thoris!
kam jdete?
Pak řekněte heslo!
Tady je mé heslo!
Do zbraně!!
Poslední!!! Ach, Solo! Konečně jsem u vás...
Co se to děje?
Kdo jste muži ze Zodangy?
Dejah! Což mne nepoznáváš?
Ten hlas?! John Carter... Pozdě příteli! Myslela jsem že...
... jste mrtev. Jen proto jsem dnes dala své slovo, abych zachránila Helium. Nejsem již vaší
princeznou a vy mým vládcem. Dokud žije Sab Than...
Vyřkla jste mu ortel smrti!
Johne Cartere nesmí být ženou jeho vraha!
Odejděte příteli! Vše je marné!
Zpola šilený žalem uprchl Carter z paláce a vyhledal Kantos Kana...
Zbývá jedině: Zabij Sabu Thana! A vy vzbouříte Helium – leťte!
Chodby jsou hlídány – zkusím vyšplhat po zdi... je už tma...
Buď se hák nahoře zachytí, nebo...
Kdo jste a jak sem přicházíte?
Jsem letec – málem jsem přišel o život, jen se podívejte dolů...
Vidíte? – No, a spinkáš!
K čertu! Poplach: Snad chytili Kantose... Musím k letadlům – vzbouřit Helium!
Oráá!

10. Tars Tarkas

Aspoň malý náskok mám sbohem, Dejah!
Nosná nádrž!!! K zemi, sic...
Sláva letí dál! Teď musím počkat do rána – s letadlem je konec...
Po rozednění
Proklatě! Tlupy zelených ze dvou stran. Tady se něco semele...
Orá!
K čertu! Tars Tarkas! Vydrž příteli!
John Carter! Tohle vám nikdy nezapomenu!
Kupředu, Tarsi!
Tharkové porazili Warhoony až odpoledne. Carter pak s nimi odjel do města. Jeddak Tal Hajus se
mu chtěl pomstít a Tars Tarkas Johnovi radil, aby uprchl...
Váš jeddak je zbabělec a přišel čas s ním zúčtovat! Zůstanu!
Budou s vámi mnozí, Johne! Jdeme!
V jeddakově paláci
Konečně tě mám! Uvidíš, co je to uhdit jeddaka! Chopte se ho!!
Ano, Tal Hajusi, jsi zbabělec! Umučil jsi kdysi mou ženu a já léta čekám na tento den.
Kde byl dnes veliký jeddak, když jeho Tharkové bojovali? Ve svém paláci!
Pošlu tě teď za ní! A za dítětem, které měla, Tars Tarkasi!
Oách!
Už dávno nejsi tak dobrý šermíř Tal Hajusi! Zabil jsem tě!

Ať žije jeddak Tharků, Tars Tarkas!
Mám pro vás překvapení, Tars Tarkasi!

11. V poslední chvíli

Dítě vaší ženy žije – je to Sola. Vyprávěla mi svůj příběh na útěku odtud, otce však neznala...
Je to možné? A kde je?
Zajata s Dejah Thoris v Zodanze. Stateční Tharkové, pomozte Héliu!
Hned svoláme všechny kmeny a vyrazíme!
Sto tisíc Tharků stanulo o půlnoci pátého dne před Zodangou...
Tyhle hradby nezdoláme...
Sestavíme z těl pyramidu a ostatní provedu já!
Tharkové vytvořili Carterovi odrazový můstek...
Jděte k severní bráně, já otevřu jižní!
Stane se!
... s padesáti muži k jeddakovu paláci!
Jeďme!
Tolik světél! Podívám se napřed oknem.
Dejah a Sab Than! Proboha! Than Kossis s řetězem..? To snad... Ne!!!
Zadržte!!!
Kdo se to opovazuje...
Dejah!
Oách! John Carter?!
Zabte toho
... rušit posvátný obřad?!
Johne Cartere, zešílel jste? Taková presila...
Miláčku, pohleďte ke vchodu!
Zabijí tě, pse!!
Nebudeš mít čas, Than Kossisi!
Uráá!!
Do zbraně, zelení přepadli Zodangu!
Nastala krutá řež...

12. Na pomoc Heliu

Sab Than zemřel mým mečem Than Kossisi!
Běda, není kdo by mě pomstil! Umírám!...
Zodanga padla, velcí jeddakové Tharků!
Děkujeme vám, stateční Tharkové!
Johne, v podzemí paláce úpí Kantos Kan! Byl zajat, když chtěl zabít Sab Thana...
Díky, Dejah, hned ho osvobodíme...
Po dlouhém blouzení podzemím...
Konečně vás nalézáme, příteli!
John Carter! Sláva Héliu!
Helium je dosud obklíčeno vojsky Zodangy...
Nalodíme Tharky na letadla a vyrazíme!
Ano, ihned!
Nazítrí se nad střechy Zodangy vznesla obrovská flotila – mířila k Héliu...
Tardos Morsi od Zodangy se blíží k Héliu vzdušné loďstvo! Nastává konec...
Mors Kajaku, synu, padneme jak zákony Héliá žádají...

Vlajka Helia! Palte!
Připravte výsadek Tharků!
Kupředu, Tharkové!
To není možné! Letectvo útočí na Zodangany!
Ať je to kdokoliv, musíme vyrazit na pomoc!
Na vlajkovou loď – za Helium!
Jsme ztraceni!
Spusťte vlajku, jede! Zachrante životy Zodanganů - jste poraženi!
Helium bylo osvobozeno...
De-jah, dcero!
Stateční bojovníci, zachránci Helia! Kdo jste?
Koor, veliký jeddaku Helia! Přijmi Johna Cartera z planety země a jeddaka Tharků Tars Tarkase!
Jsem rád, že si má vnučka vyvolila právě vás, Johne Cartere! Celý Barsoom si vás váží!

13. Barsoom v nebezpečí

Johne, poprvé v dějinách Tharků uznává jejich jeddak svou dceru veřejně
Díky vám a mnoho štěstí!neděkuj, Solo! My oba vděčíme za mnoho tobě i tvému otci...
Později...
Rozhodnutím státné rady Helia, stal ses princem královského domu!
Jsem vám nesmírně zavázán, otče!
Po devět roků žil John Carter na Marsu, ctěn i vážen, po boku milované Dejah. Už zanedlouho se měl ve zlatém inkubátoru zrodit jejich prvorozený – syn nebo dcera. Jednou večer...
Johne. Ten letoun vysílá poplašné signály!
Opravdu!
Princi, Tardos Mors svolává ihned státní radu!
... nastala porucha stanice na ovzduší a dosud se nepodařilo navázat spojení s jejím strážcem! Už tři dny...
... se nehlásí! Tlak vzduchu na Barsoomu klesá – a dovnitř vniknout potrvá týdny... Zbývají nám sotva dva dny života!
To není možné!
Co dělat?
Zemřít statečně...
Blázníte? Máme nečinně čekat na smrt? Poletím ke stanici!
A já s tebou, vyznám se ve strojích!
Carter se rozloučil s Dejah a odletěl s Kantosem...
Byl jsem ve stanici cestou do Helia.
Prorážíme ze tří míst, ale ubývá vzduchu i sil. Zahyneme dřív než vnikneme dovnitř...
Z co zkusit děla?
Poškodili bychom celý systém stanice. Jen telepatický klíč...
Ano! Klíč...
Tenkrát ten stařec... četl jsem mu v myšlenkách... Così chtěl přede mnou utajit... kéž bych si vzpomněl!
Pro Issus, Johne, vzpomeňte si! Zachráníte Dejah i celý Barsoom!
Počkejte, Kantosi, musím se soustředit!
Hodiny ubíhaly, zatímco vzduchu ubývalo a lidé omdlávali...
Johne, příteli... Už nevidím... Sbohem...
Kantosi – snad... Naposledy...
Sedm znaků telepatického klíče prolétlo Carterovým mozkiem a pak...

Carter se probal z mdloby...

Probůh, Dejah! Kantosi! Kde to jsem? Tohle je... Prokletá arizonská jeskyně! A tady... Powell...

Jako tenkrát... Nemohl to být sen – uplynula léta – Mars! Dejah! Žiješ!